

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister. (Tilsyn, refusion, forhøjelse af beløb til personlige fornødenheder).

(Lovforslaget (nr. 165) findes i tillæg A. sp. 2657, fremsættelsen i tidenden sp. 3073).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Albertsen: Det lovforslag, som vi her skal drøfte, vil forudsat vedtagelse deraf medføre, at vi får en bedre og en mere effektiv omsorgslov end den, vi har i øjeblikket. Selv om det ikke er den store, fundamentale ændring, der er tale om, er der dog alligevel ingredienser i forslaget, som jeg vil betragte som ganske betydningsfulde og næsten af skelsættende karakter, men den større revision og de større perspektiver kommer nok i højere grad ind i billedet, når vi til efteråret skal drøfte bilstandslovgivning m. v., som også griber ind på disse felter her.

Det, jeg vil anse for det væsentlige i forbindelse med revisionen her, er, at der sker en fordobling af statsrefusionen til det mere kvalificerede omsorgsarbejde, at vi får en udbygning af vore visitationsfunktioner i forbindelse med indlæggelse på plejehjem, at der bliver etableret amtskommunale plejehjemsudvalg, at vi får en betragtelig forhøjelse af lommepengene til de pensionister under 60 år, der opholder sig på plejehjem, og endelig for det sidste, at der nu for fremtiden skal indgås overenskomst med alle plejehjem uanset antallet af beboere. Hidtil har grænsen for dette krav været, at der skulle mindst være 8 beboere på hjemmet. Det er vel sådan set de væsentligste ting i lovforslaget som sådan.

Det, der kan give anledning til diskussion, er vel, at de forskellige kategorier af omsorgsarbejde nu stilles forskelligt med hensyn til refusion. Der er tale om en fordoblet refusion for det mere kvalificerede arbejde, og det synes jeg er en nyttig og en rigtig vurdering af disse ting. Det, der må være målet i alle disse bestræbelser, er jo, at pensionisten aktiveres gennem deltagelse i de former for omsorgsarbejde, der både fysisk og psykisk stimulerer pensionistens selvspekt, derved kan vedkommende klare sig

selv længere og bedre. Vi kan jo altid drøfte, om netop den afgrænsning, som fremgår af forslaget, er de vises sten. Jeg tror stort set, det er det, men der er nok nogle af tingene, vi må kigge på under det kommende udvalgsarbejde. Imidlertid vil nok en fordobling af statsrefusionen til bespisningsordninger og omsorgsarbejde m. v. være en rigtig linje.

Jeg har bemærket mig, at man i Sverige, hvor man har arbejdet med de samme problemer, i mange lén har indført den ordning, at hver gang en borger bliver pensionist, en ny pensionist kommer til verden, kan man sige, bliver vedkommende besøgt og orienteret om de muligheder for aktiviteter, der findes. Det kan være dagcentervirksomhed, det kan være pensionistkurser m. v., alt sammen ting, som afgjort kan være en hjælpende foranstaltning og dermed skabe den rette atmosfære om omsorgsarbejdet over for den nye pensionist.

Det er i forslaget nævnt, at ergoterapeuter skal placeres højt med hensyn til refusion. Det er jo da muligt, at der også er andre grupper terapeuter, der skal ind i billedet. Jeg undrer mig også en lille smule over, at befodringsudgifterne til handicappede skal rubriceres under den lavere kategori. Hvis den transport er forudsætningen for, at de pågældende virkelig bliver aktiveret, tror jeg nok, at det vil være rigtigt, at den i det mindste bliver placeret sammen med bespisningsordningerne med hensyn til refusionsgrad.

Jeg er enig i den holdning, som går igennem forslaget, at de mangeartede former for omsorgsarbejde, som der er tale om, ikke skal uniformeres eller ensrettes, men ethvert bidrag til en standardhævning vil være rigtigt og velkomment. Jeg finder det også tilfredsstillende, at institutioner og organisationer, der påtager sig opgaver på dette felt, skal have godkendt deres vedtægter. Mange af dem er jo selvejende institutioner eller lidt velgørenhedsprægede selskaber, og inden de overhovedet får lov til at virke, skal de altså have godkendt deres vedtægter. Jeg tror, at det er noget, der er passé, at en lille kreds i kraft af en vis prestige og en vis erfaring næsten kan sætte sig på en bunke for så vidt i princippet kommunale funktioner og dermed få for stor indflydelse, samtidig med at de måske ikke altid efterle-